

Sygn. akt I CSK 1412/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości B. spółki akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w K.

przeciwko Fundacji A. [...] w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 października 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z 4 sierpnia 2020 r., sygn. akt I AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 4 sierpnia 2020 r., po rozpoznaniu apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w K., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił w całości powództwo o zapłatę.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia wniósł powód. Formułując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powód wskazał, że w sprawie wstępują dwa istotne zagadnienia prawne wyrażające się w pytaniach: „Czy rozstrzygnięcie Sądu upadłościowego w zakresie uznania wierzytelności gwaranta – ubezpieczyciela wynikające z umowy zawartej pomiędzy upadłym a gwarantem, a powstałej na skutek wypłaty należności na rzecz uprawnionego z gwarancji ubezpieczeniowej/bankowej – wiąże również inne sądy i osoby w zakresie dochodzenia przez upadłego lub syndyka należności bezpodstawnie

pobranym przez uprawnionego?” oraz „Czy początek biegu terminu przedawnienia w zakresie bezpodstawnego wzbogacenia rozpoczyna się z chwilą wzbogacenia, czy z chwilą zubożenia?”. Ponadto skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, która w jego ocenie wynikała z błędnej oceny przez Sąd drugiej instancji konsekwencji zainicjowanego przez powoda postępowania o zawezwanie do próby ugodowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest wyłącznie problem o charakterze prawnym, a nie faktycznym lub wynikającym ze stwierdzonych przez skarżącego uchybień Sądu. Jego rozstrzygnięcie powinno stwarzać przy tym realne i poważne trudności, a także mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia innych spraw. Skarżący winien jest w tym przypadku przedstawić pogłębioną argumentację prawną, bowiem zagadnienie prawne musi mieć charakter ściśle jurydyczny, powstały na tle konkretnego przepisu prawa. Nie może ono odnosić się do subiektywnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (zob. postanowienia SN: z 16 maja 2018 r., II CSK 15/18; z 24 kwietnia 2018 r., IV CSK 552/17; z 19 kwietnia 2018 r., I CSK 709/17; z 10 kwietnia 2018 r., I CSK 733/17).

Skarżący nie zdołał wykazać występowania w sprawie zagadnienia prawnego w powyższym rozumieniu. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na

występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, skarżący powinien nie tylko je sformułować, ale również wskazać na powstające na jego tle trudności interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że rozstrzygnięcie zagadnienia będzie istotne zarówno dla oceny skargi kasacyjnej, jak i dla orzecznictwa. Niewystarczające jest zatem samo wskazanie zagadnienia prawnego, ale należy także wskazać na rozbieżności interpretacyjne przy jego rozstrzygnięciu (zob. postanowienia SN: z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 585/17, oraz z 8 kwietnia 2018 r., V CSK 577/17). Powyższych wymagań skarżący nie spełnił. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący ograniczył się zasadniczo do sformułowania zagadnienia prawnego i lakonicznej prezentacji swojego poglądu w sprawie, który nie może jednak zostać uznany za prawidłowe uzasadnienie wniosku. Skarżący przedstawił bowiem jedynie subiektywną, korzystną dla siebie, ocenę wskazanych zagadnień, ściśle powiązaną ze stanem faktycznym sprawy.

Dalsze rozważania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazują na jej oczywistą zasadność w związku z niewłaściwą oceną przez Sąd drugiej instancji skutków złożonego przez skarżącego zawezwania do próby ugodowej. Rolą skarżącego, w przypadku powołania się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., było wykazanie, że naruszenie przez sąd określonych przepisów prawa materialnego lub procesowego doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. postanowienia SN z 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004, nr. 13, poz. 230; z 11 stycznia 2008 r., I UK 285/17). Podnosząc wskazany zarzut, skarżący zdaje się nie dostrzegać, że oddalając roszczenie strony powodowej, Sąd Apelacyjny oparł się na wielu przesłankach. Przedawnienie roszczenia powoda nie było jedynym ani decydującym powodem, dla którego Sąd zdecydował o oddaleniu powództwa. Nawet zatem gdyby przyjąć, jak chce tego powód, że mimo nieprawidłowego oznaczenia wezwanego w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej, doprowadziło ono do przerwania biegu terminu przedawnienia, to brak jest podstaw

do przyjęcia, że okoliczność ta prowadzi do oczywistej zasadności skargi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).